

1 Je možné provést dokazování pomocí videokonference buď za účasti soudu dožadujícího členského státu, nebo přímo soudem tohoto členského státu? Pokud ano, jaké jsou příslušné vnitrostátní postupy nebo právní předpisy, které se použijí?

V italském právním systému, a zejména v občanském soudním řádu (*Codice di Procedura Civile*) neexistuje zvláštní odkaz na dokazování prostřednictvím videokonference.

Videokonference jsou však fakticky součástí italského právního systému.

Podle § 202 občanského soudního řádu by vyšetřující soudce měl pro provádění dokazování „stanovit čas, místo a způsob dokazování“. V souladu s nařízením Rady (ES) č. 1206/2001 zahrnují způsoby dokazování, které může soudce použít, i videokonferenci.

V § 261 občanského soudního řádu je stanoveno, že soudce může použít filmový materiál, který vyžaduje použití mechanických prostředků, nástrojů nebo postupů.

Videokonference je výslovně stanovena v trestním soudním řádu (*Codice di Procedura Penale*) (např. § 205b).

Co se týká postupu upraveného v článku 10 a následujících členských nařízeních, omezení uvedené v čl. 10 odst. 4 spočívající v „neslučitelnosti“ s naším právním systémem lze vyloučit.

Jediným omezením, které se může na žádost o videokonferenci vztahovat, je existence značných praktických potíží.

Co se týká různých způsobů dokazování, použijí se nařízení EU a italský občanský soudní řád, jakož i příslušné prováděcí právní předpisy.

Pokud jde o postup upravený v článku 17, po ověření, že byly splněny požadavky stanovené v odstavci 5 a po povolení přímého dokazování, by dožádaný členský stát měl „podpořit“ použití videokonference, která by měla být jako způsob dokazování ověřena v každém jednotlivém případě u dožádaného justičního orgánu.

S výjimkou značných praktických potíží v případě, že dožádaný justiční orgán nemůže tento způsob komunikace použít, mohou být proto veškeré důkazy provedeny prostřednictvím videokonference, a to na základě oprávněné žádosti podle článku 10 a následujících článků nebo po povolení podle článku 17.

2 Existují nějaká omezení, pokud jde o kategorie osob, jež mohou být vyslechnuty prostřednictvím videokonference – lze tímto způsobem například vyslechnout pouze svědky, nebo také jiné osoby, jako jsou znalci či strany?

Videokonference představuje užitečný nástroj při výslechu svědků a stran, které se řízení účastní. V tomto ohledu neexistují problémy spojené se slučitelností s italským právním řádem, který naopak umožňuje důkaz svědeckou výpovědí, neformální výslech stran a výslech stran pod přísahou.

Co se týká výslechu znalců, je třeba se zabývat hlavní příčinou problému týkajícího se přípustnosti znaleckého posudku, zejména v souvislosti s přímým dokazováním (článek 17).

V italském právním řádu je výpověď znalce upravena v § 61 a § 191 až 201 občanského soudního řádu. Znalci obvykle vyhotoví písemný posudek (§ 195 odst. 2 občanského soudního řádu), soud je však může požádat o objasnění. Jakmile byl posudek přijat, neměly by proto existovat žádné překážky pro výslech znalců prostřednictvím videokonference. Italský občanský soudní řád stanoví, že „pokud to předseda považuje za vhodné, přizve znalce, aby se zúčastnil diskuse v přítomnosti poroty a vyslovil svůj názor na neveřejném zasedání v přítomnosti stran, které mohou svou věc objasnit a vysvětlit prostřednictvím svého obhájce“.

3 Existují nějaká omezení, pokud jde o druh důkazů, které lze zajistit prostřednictvím videokonference?

V praxi se zdá, že videokonference je účinným nástrojem při dokazování, osobním výslechu svědků a dotazování stran.

Pravidla se však přímo nezabývají otázkou druhu nebo povinného charakteru důkazů a v případě znaleckých posudků, jako jsou ručně psané důkazy, genetická data nebo důkazy ve formě telefonního hovoru, se mohou vyskytnout praktické problémy.

4 Existují nějaká omezení s ohledem na místo, kde by měla být daná osoba vyslechnuta prostřednictvím videokonference – tj. musí se výslech uskutečnit u soudu?

Dokazování se obvykle provádí u místně příslušného justičního nebo policejního orgánu dožádaného členského státu, je-li k dispozici potřebné vybavení i pomocný personál. V současnosti však neexistují „typické příklady“ použití videokonference v občanském soudním řízení.

Je-li videokonference použita v trestním řízení, obvykle se použije jedno z dostupných míst s vhodným zařízením v obvodu odvolacího soudu dožádaného justičního orgánu (senát soudu, soud se zajištěnou ochranou nebo místnost v prostorách věznice).

5 Je povoleno zaznamenávat výslechy prostřednictvím videokonference, a pokud ano, je k dispozici příslušné zařízení?

S ohledem na zaznamenávání výslechů neexistují žádné právní překážky, pokud to povolují právní předpisy dožadujícího státu.

U dokazování podle článku 4 a následujících článků se však použije § 126 občanského soudního řádu a § 46 příslušných prováděcích předpisů týkající se vyhotovení záznamu soudního jednání.

6 V jakém jazyce by se měl výslech uskutečnit: a) v případě žádostí podle článků 10 až 12 a b) v případě přímého dokazování podle článku 17?

Tímto aspektem se předpisy přímo nezabývají.

Článek 5, v němž se uvádí, že se žádosti a sdělení vypracovávají v úředním jazyce členského státu dožádaného soudu, může naznačovat, v jakém jazyce má být výslech veden.

V případě žádostí podaných podle článku 10 a následujících článků, kdy se použije vnitrostátní právo, se musí výslech uskutečnit v italštině.

V § 122 občanského soudního řádu je stanoveno, že „během celého soudního řízení je povinné používání italštiny. Pokud má být vyslechnuta osoba, která italsky nehovoří, může soudce ustanovit tlumočnicka.“

V řízení podle článku 17 se však použije právo dožadujícího státu. Toto ustanovení může mít důsledky rovněž s ohledem na jazyk, ve kterém se provádí dokazování. Příslušným jazykem by měl být opět jazyk dožadujícího státu. V tomto případě mohou být nutní tlumočníci.

Orgán, který je příslušný pro povolení přímého dokazování, může vydat rovněž pokyny ohledně podmínek dokazování, tyto podmínky mohou zahrnovat i jazyk, který se má použít.

7 Jsou-li nutní tlumočníci, kdo odpovídá za jejich zajištění u obou druhů výslechů a kde by se měli nacházet?

Předpisy neobsahují zvláštní ustanovení v tomto ohledu.

V řízení podle článku 10 a následujících článků se použije právo dožádaného státu.

Každopádně se použije ustanovení § 122 odst. 2 občanského soudního řádu.

Občanský soudní řád umožňuje ustanovení tlumočnicka, má-li být vyslechnuta osoba, která nehovoří italsky. Předpokládá se tudíž, že jazykem soudního řízení (a soudce, který je vede) je italština.

Náklady na odměnu tlumočnicků by měl hradit dožadující justiční orgán (viz článek 18).

Co se týká řízení podle článku 17, viz bod 6. Jazykem, ve kterém je výslech veden, by měl být jazyk dožadujícího státu. Je proto nutno odkázat na právo dožadujícího státu, pokud jde o určení toho, kdo odpovídá za ustanovení tlumočnicka (tlumočnicků). V tomto případě si může orgán příslušný pro povolení přímého dokazování vyžádat informace ohledně ustanovení tlumočnicka.

8 Jaký postup se vztahuje na opatření týkající se výslechu a informování osoby, jež má být vyslechnuta, o době a místu konání výslechu? S jakou dobou je nutno počítat při plánování data výslechu, aby byla dotyčná osoba vyrozuměna s dostatečným předstihem?

V § 250 občanského soudního řádu je stanoveno, že by soudní úředník měl na žádost dotčené strany informovat svědky o tom, že se musí k určitému dni a v určitém čase dostavit na určité místo, a informovat je o soudci, který provede dokazování a povede řízení, v jehož rámci budou vyslechnuti. Podle § 103 prováděcích předpisů k občanskému soudnímu řádu musí být svědci informováni nejméně sedm dnů před jednáním, k němuž byli předvoláni.

Pravidla upravující výslech svědků jsou obsažena v § 244 až 257a občanského soudního řádu a v § 102 až 108 prováděcích předpisů.

9 S jakými náklady je spojeno používání videokonferencí a jak by měly být uhrazeny?

Náklady na videokonference uskutečněné podle článku 4 (nepřímé dokazování), jak je stanoveno v čl. 10 odst. 4, se hradí na žádost dožádaného orgánu, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 2.

Tato povinnost týkající se úhrady nákladů se nepředpokládá v případě přímého dokazování prostřednictvím videokonference prováděné cizím orgánem podle článku 17.

10 Existují nějaké požadavky, pokud jde o zajištění toho, aby byla osoba, která je vyslýchána přímo dožadujícím soudem, informována, že se výslech uskutečňuje na základě dobrovolnosti?

Dožadující orgán má povinnost informovat osobu, která je vyslýchána, o tom, že se dokazování provádí na základě dobrovolnosti; podle článku 17 je tato podmínka jedním z faktorů, na nichž se zakládá povolení přímého dokazování.

Předpisy však nestanoví podobnou povinnost na straně dožádaného justičního orgánu.

11 Jaký je postup ověřování totožnosti osoby, která má být vyslechnuta?

Dožadující orgán provádějící videokonferenci obvykle odpovídá za ověření totožnosti svědků podle článku 17. V případě nepřímého dokazování se s ohledem na výslech svědků ověřování totožnosti svědka řídí § 252 občanského soudního řádu: „Vyšetřující soudce požádá svědka, aby sdělil své jméno, příjmení, jméno otce, věk a povolání, a vyzve svědka, aby uvedl, zda je v příbuzenském vztahu [...] se stranami, nebo zda má zájem na soudním řízení.“ Identifikace se provádí po složení přísahy a je upravena v § 251 občanského soudního řádu. V praxi vyšetřující soudce svědky požádá také o průkaz totožnosti a zaznamená údaje do soudního protokolu.

Co se týká výslechu stran, v případě zvláštního právního zástupce se vyžaduje rovněž zvláštní plná moc.

12 Jaké platí požadavky pro složení přísahy a jaké informace se požadují od dožadujícího soudu, je-li nutné složení přísahy během přímého dokazování podle článku 17?

Co se týká řízení podle článku 17, není stanoveno žádné zvláštní pravidlo. Může být užitečné vyžádat si informace ohledně trestněprávního významu (pro právní řád dožadujícího státu) klivé výpovědi nebo opomenutí, což závisí na právních předpisech dožadujícího státu, které upravují soudní řízení.

13 Existují nějaká opatření, pokud jde o zajištění kontaktní osoby v místě konání videokonference, s níž je dožadující soud ve styku, a osoby, která je v den konání výslechu k dispozici pro obsluhu videokonferenčních zařízení a řešení případných technických problémů?

Italská vězeňská správa, která odpovídá za videokonferenční spojení, ověřuje kompatibilitu u technických pracovníků cizího orgánu bezprostředně před videokonferencí.

14 Požadují se od dožadujícího soudu nějaké další informace?

Spolu s žádostí o mezinárodní právní pomoc by měl dožadující justiční orgán poskytnout rovněž (má-li je k dispozici) technické informace ohledně videokonferenčního systému používaného v jeho zemi a jméno a telefonní číslo kontaktní osoby, pokud možno specializovaného technika, a uvést jazyk, který se použije během těchto činností.

Poslední aktualizace: 04/02/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.